

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdajah ob torkih, četrtek in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obe izdani sta: za jeden mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.— za cel leto . . . 12.— „ „ „ 18.— Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložne naročnice se sprava se oziro.

Pesamične številke se dobivajo v predajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč, izven Trsta po 4 nč.

Oglas se računa po tarifi v petlin; za naslove s debelimi črkami se plačajo preost, kolikor obsega navadnih vrst. Poslana, esmrtnica in javno zahvale, mači oglasi itd. se računajo po pogodu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravitelj ulice Molino pri celo hit. 3. II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati leco Trst. Odpri reklamacije se prosto pošiljajo.

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsem onim gg. naročnikom, kateri ne poravnajo zastano naročnine do 1. decembra t. l., ustavimo list brezpogojno.

Uprava „Edinosti“.

Javni shod

političnega društva „Edinost“ v Bazovici dne 27. novembra 1897.

(Dolge)

Deželni poslanec Vekoslav Goriup je zaključil svoj govor:

Zaradi postopanja proti dvema italijanskima uradnikoma so se zgražali. Je že prav, to bi bilo res liberalno. Ali gospoda so liberalni le za se! To so pekazali svojim postopanjem proti dvema učiteljema, katerima so ustavili takimenovane kvinkvenije le zato, ker zunaj šole nista hotela biti izdajici svojega roda. Ali je to liberalno?!

Neko učiteljico preganjajo neizprosno le na podlagi brezimne ovadbe in ne da bi se dotičnica mogla braniti. Ali je to liberalno?!

Iz golega narodnega sovražstva se gonili siromašne okoličanke z ulic in trgov! Ali je to liberalno?!

Naše delavce so gonili z dela, ako so isti glasovali po svoji vesti in svojem prepričanju. Ali je to liberalno?!

Koliko lepši, koliko vzvišenejši, koliko pristnejši je naš liberalizem! Mi smo resnični liberalci. Mi privoščamo vsakemu, kar mu gre, mi spoštujemo vsakogar, nam velja geslo: Vsakemu svoje! Nikdar nismo zahtevali, da bi se kdo preganjal radi njegovega misljenja! (Viharno odobravanje. Odobravanje je naraščalo od stopinje do stopinje, kakor je govornik označal laški liberalizem.)

Potem je nadaljeval govornik: Italijani niso jedini med seboj. Ali ne varajmo se: kadar nastopijo proti nam, bodo gotovo zlojni. Proti nam so

vedno jedini. Ko gre za to, da delajo krivice nam, ni razlik med njimi. Dobro naj jim tekne ta zločnost. Ali jedno naj si zapomnijo (povzdignem sonernim glasom): našega narodnega čuta nam ne iztržejo nikdar iz naših src! Nikdar ne nehamo tirjati svojih pravic! In zmagamo gotovo, ako bodemo zlojni. Zato vam kličem iz dna svoje duše: bodimo zlojni, vsi za jednega in jeden za vse!

Kakor da je padla mej zborovalca električna iskra, tako je ta poziv vrliga poslanca Vekoslava Goriupa vnel srca. Vse je pleskalo in vsklikalo. Bila je to ovacija, ki je pričala, da je to poslanec po volji — naroda!

Predsednik je vprašal zborovalce, da-li imajo kaj pripomniti k temu govoru poslančevemu.

Besede je zaprosil dr. Otakar Rybář, ki je rekel po priliki:

Danes sem jaz že v tretjič tu na zborovanju. Prvikrat lani mi je bila čast, da sem predsedoval zborovanju. Razpravljali smo o vprašanju osnutja okrajnega glavarstva za okolico. Oblast je zastopal takrat sedaj ranjki Vidusso (Smeh in veselost.) — lahko rečem ranjki, kajti mož je mrtev za nas Slovence. Nekako vroče je bile na tistem zborovanju, to pa le vsled nezakonitega postopanja istega Vidusso. Mož se je vel čudno, jako čudno. Teda varal se je, za nas je bilo le dobro, da je tako postopal. Kajti na drugem shodu ni več zastopal on politične oblasti. Na drugi shod je že prišel v imenu oblasti c. kr. policijski uradnik. S tem smo že storili en korak naprej do svojega cilja. Danes pa je tu gospod z namestništva. Ta gospod izvršuje sedaj po okolici isto oblast, kakor jo je izvrševal peprej tržaški magistrat. To bi bil drugi korak; rekel bi, da smo dobili en kos okr. glavarstva. Sedaj nimate nikakega posla več z magistratom, kar se dostaje društvene in varstvene policije. A čemu se imamo zahvaliti, da smo dosegli vsaj toliko? Le temu, da je okolica nastopila zločno, da je bila jedina. Ako ostanemo tako jedini, dosežemo še več prav gotovo. Vse dosežemo slednjič, ako med nami ne bode več iz-

lahka kakor metulj. V vsem Zagrebu ni bilo takega bitja. In kake pameti! Za Boga, mogla je od svoje soli, in koliko! — prodajati drugim. Bila je lepša in pametnejša od očeta in matere.

„Odkod je mojster dobil Marico?“, vpraševali so po Zagrebu, „tu je padlo jabolko od drevesa. Ona kakor slika na altarju, on kakor vitez žalostne postave, a tudi od matere ni videti sledu na Maričinem licu“. Nikola je zamežaval na taka vprašanja, pogledaval po strani ženo in rekel: „Od kod sem dobil Marico? Hm! Da ni!“

A žena mu je odvrčala: „Hodi sitnež, da se zadušiš na tem grehu; da si si zapomni račun, ne bi ti ljubosumnost mešala pameti in ne bi svoji poštenji ženi natvezal tako zlo.“

„No, no“, mrmral je na to mojster Nikola. „Nič, nič, žena, račun je čist.“

Bog jo je dal tako, in hvala Bogu za dar, dika je hiši in družini, odseva kakor zrcalo po domu. Nikolin denar je vreden dvakrat toliko, ker ima z cekini tudi Marico. To je znal on, in ponosen na svoj rod tipkal se je po trebuhu, oblekel dekle finim suknom, obul je rumene čevljičke, odličil je haljico srebrnimi veržicami; hranil jo marcipanom in dajal jej medice, no, vareval jo kakor ptica svojo ptičico v gnezdu in medroval o

dajic, ki se v odločilnih trenutkih vežejo z nasprotniki. (Viharno odobravanje in klici: Sramota njim! in: Doli žanjimi!) To si zapomnimo v nauk. Ako smo zlojni, nam nasprotniki ne pridejo do živega, tudi če se postavijo na glavo. (Splošna veselost.) Mi imamo veliko potreb in veliko želja; dosegli pa sme malo dosedaj. Te svoje želje moramo povdarjati vedno in vedno.

O jedni teh najnih potreb smo že razpravljali na Proseku. In to je potreba, da se enkrat uredi naša zemljiška knjiga. Vi vsi ste posestniki, vi vsi imate več ali manj posla v zemljiški knjigi. Sami ste že poskusili, koliko sitnosti in stroškov je o premembah v posestvu ali o najemanju posojil, ker ni v redu naša zemljiška knjiga. (Splošno pritrdjevanje.) Splošno velja mnenje, da kar je staro, je tudi dobro. To pa ni res vsikdar. Naša zemljiška knjiga je že jako stara in ravno zato ni dobra. Kolikokrat se dogaja okoličanskim posestnikom, ako so prišli pogledat v zemljiško knjigo, da najdejo, da je njih posestvo upisano na koga drugega! Da je tako stanje velik nedostatek, to so že sprevideli vsi — tudi slavna vlada. Zato se je stavil v deželnem zboru tržaškem predlog, da se to stanje popravi. Mi imamo sicer v Avstriji splošni zakon za urejevanje zemljiške knjige. Ali ta ne zadošča, ampak treba, da tudi deželni zbori posamičnih pokrajin sklenejo sličen zakon o uredbi zemljiške knjige. Vi imate svojih posestev tudi pod Sežano in ste se lahko uverili, kaka dobrota je to za posestnika, ako je zemljiška knjiga v redu. Po takem morate biti uverjeni o potrebi, da se uredi slednjič tudi naša tržaška zemljiška knjiga. Pa ne le za posestnika je to dobro, ampak tudi za onega, ki posojuje denar, za kapitalista. Kapitalist posoja raje, ako vidi, da je posestne stanje jasno; tako postaja kredit cenejši za posestnika. Tudi laška gospoda vedo prav dobro vse to in hoteli so tudi skleniti ta prepotrebni zakon. Toda oni so hoteli imeti nekaj posebnega za se. Kakor veste, imamo v Avstriji temeljne zakone, ki vele, da imajo vsi

tem: „Visoko je drevo, na njem rumeno deklece, naša Marica“.

Ali dekle je bilo, rekel sem, pametneje od očeta in matere; ni postala vsled tega šopirna, ohranila si je ob vsem zdravo pamet in dobro voljo. Ni gledala visoko, ni nizko, ampak ravno pred seboj, koder poštenje raste kakor duhteca travica.

Dobro in predebro znate, da čim se je razcvetel popek, mora se otvoriti dekleško srce. Blagor rosi, kadar se ulije na rožice, blagor mladeniču, kadar ljubi dekle. A kako je to? Vprašaj, kako je to? Pisarnoznanci niso napisali knjige o tem, ali so penoreli sami od tega. Kako je to? Oko je zaiskrela, srce je vzplamtelo.

Prihaja čas, jabolko je dozorelo in padlo komu v naročje. V Marici je bila vroča kri, slatiti je bilo, da najde ta cvetica brzo svoje čbelico. Res je. Padla iskra tu, padla iskra tam, zagledala sta se, ljubila se. A Marica je ljubila pravo, zdravo, iz vsega srca, in ni prestala ljubiti; ker, komur se je edenkrat vrnilo to blaženstvo v srce, ta je ne pusti več iz srca, kakor ne izpustiš zlate ptičice, ki jo imaš v kletki. Ob priliki me vprašajte, kako sta se ljubila? Znam to. Dakako! Ve mlade ženske in ve mlade device rade vprašate in čitate, kako je mož našel žensko.

(Pride še.)

PODLISTEK

Zvonar-topničar.

Po Šenoi poslovenil Večeslavov.

Mojster ni šala, posebno stari cehovski mojster, ki ima dva podbradka in trebušino za tri trebuhe, a more dlanom tolči po njej kakor po velikem bobnu. Tak stari cehmeštar je bil stari Nikola Celinč, po obrtu črevljar. Baval se je torej obutalem ter se ni brigal za glavo, in da prav gevorim: glava ga ni bolela od modrosti; ljudje so govorili celo, da Niko gazi po lastni pameti.

Toda malo ga je vznemirjalo to brbljanje. Udaril je ob svoj žep, da so zažvenketali zlati cekini, ter je menil:

„Kvakajte, kvakajte, a moja kasa je polna, da znate. Novci so pamet.“

Mojster Nikola je bil, Bog je priča temu, grd kakor sam greh, a tudi žena mu Julša takisto si ni umila lica pomladanskim snegom; polt jej je bila kakor star nagrbnčen čevlji. Toda imela sta hčer, ki je bila res kakor da se je oprala v mleku in da jo je oddojila božja rosica. Oči, da te zapalijo, lasje, da se žnjimi more pokrivati do pete, lica, da se ti zde rožici, a usta, joj, čbela bi se zaletela na nje. Marica je bila okrogla, zdrava, poskočna kakor kobilica, sramežljiva kakor popek,

narodi jednake pravice. Vsi smo jednaki pred cesarjem in pred zakonom. A oni so vendar hoteli imeti za se nekaj posebnega. Hotelo se v novi zakon o zemljiški knjigi utihotapiti neki paragraf, ki bi dajal njim več pravice, nego drugim, namreč določbo, da se sme uknjiževati le laški. (Vzkliki navolje.) Naši poslanci so se uprli temu in g. Nabergoj je dokazal v daljšem govoru, da taka določba bi značila krivico. Gosp. Nabergoj jim je vsliknil slednjič: „Sklepašite, kar hočete, ali tega vam presvetli cesar ne potrdi nikdar“. In tako se je zgodilo, kakor je prerokoval g. Nabergoj: presvetli cesar ni potrdil dotičnega zakona. Posledica temu pa je, da še sedaj nimamo urejene zemljiške knjige. Poskusili so potem še enkrat. Lahki so nekoliko popustili. Privolili so hoteli, da bi se smelo upisovati tudi slovenski, toda o vsaki uknjižbi moral bi se pridejati tudi laški prevod. Jaz mislim, da to ne bi bilo krivično. Najle vedo tudi Italijani, kaj je uknjiženo slovenski. Toda potem smemo zahtevati tudi mi, da se o vsaki italijanski uknjižbi pridoda tudi slovenski prevod! Ako je njim ugodno, da vedo, kaj je uknjiženo slovenski, pa je istotako ugodno tudi nam, ako vemo, kaj je uknjiženo italijanski. (Dobro! Dobro!) Ali tega niso hoteli oni. In zopet jim presvetli cesar ni potrdil dotičnega zakona! A mi imamo še vedno slabo zemljiško knjigo. To je velika škoda za posestnike. Uprav zato pa ne smemo molčati, ampak okoličani se morajo oglašati in zahtevati in prositi slavno vlado, da ista na kateri koli način pritiska na deželni zbor tržaški, da vendar enkrat pridemo do dobre zemljiške knjige. Predlagam torej resolucijo:

Javni shod, zbran dne 27. novembra 1897. v Bazovici, pozivlja slavno vlado, da čim prej predloži deželnemu zboru tržaškemu zakonski načrt za napravo nove zemljiške knjige za Trst in okolice ter zastavi ves svoj upliv in vso svojo moč, da se slednjič ustvari tudi za Trst dotični deželni zakon, sličen zakonom drugih kronovin, ki bi torej nikakor ne določal jezika vpisovanj, nego le notranjo uredbo nove zemljiške knjige.

Ker k temu predmetu ni nikdo več prosil besede, dal je predsednik na glasovanje to resolucijo, ki je bila vsprejeta soglasno in ob splošnem odobravanju. (Dalje pride.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 30. novembra 1897.

O krizi. To je zasumelo včeraj po tržaških listih, kakor sampanjec v visoki in ozki čaši. V poljskem klubu se je vse rušilo, Čehi in Slovenci so bili poparjeni, namočeno je bilo pero, katerim se napravi črta čez jezikovne naredbe, na vrata je že trkala nova doba italijan-ko nemško-židovskega blaženstva. No, sinočnja poročila so že jela priliti vode v penečega šampanjca, in v današnjih poročilih je že tohko vode, da se tekočina kar nič več ne iskri in je blede, jako blede.

Toda, predno nadaljujemo svojimi poročili, bi radi dodali par besed pojasnila k izvajanjem v današnjem zjutranjem izdanju. Po prvem utisu bi lahko menil kdo, kakor da mi žalujemo na razvalinah zistema Badenijevega. Tako menenje ne bi odgovarjalo resnici. Mi smo hladni do dna duše na usodi ministerstva Badenijevega. To pa iz dvojnega vzroka. V prvo grof Badenij osebno ni bil prijatelj nam Slovencem, v drugo pa se je po vsem njegovem vedenju do parlamentarnih skupin večine od prvega začetka pa do njegovega pada vlekla kakor rudača nit neka iskrenost. Najprvo je kazal očitno nasprotstvo do večine, ki je vzrasla proti njegovi volji in takorekoč sama iz sebe. Pozneje je storil korak bliže; a ne da bi stopil žnjo v tesneje dotiko, marveč, da bi jo vzel le v službo. Večina ni bila ravno vesela take službe in jo je odklanjala dosledno. In tako se je vrstilo dan za dnev: danes se je grof Badenij pogajal z večino, za jutri pa smo smeli pričakovati z matematično gotovostjo, da stori kaj, kar ne bode po volji isti večini. Take ni moglo biti de jasnega razmerja med Badenijem in večino. Skupine v večini so pač ohranile nekoliko dobrohotnosti do grofa Badenija, nadejajoče se, da isti slednjič vendar izvede naravne posledice iz danega položaja, ali do zaupanja ni prišlo nikdar, marveč je morala biti večina neprestano kakor vojak na straži.

Z jednim očesom je morala gledati na nasprotni tabor, z drugim pa na Badenija. Od jedne in druge strani ni bila varna ni za trenutek, da jej ne pride kaj neprijetnega. Komu bi ugajal tak zistem nejasnosti? In ako pomislimo mi Primorci še na dogodke o zadnjih volitvah, ako se spomnimo, da so se za dabo grofa Badenija dogajale stvari, kakoršne se niso dogajale nikdar poprej — niti v dobah najhujšega nemško-liberalnega nasilstva — potem, menimo, nam bodo že verjeli naši čitatelji, da ne točimo solz za grofom Badenijem. *Doba njegove vladanja je bila za nas Hrvate in Slovence le doba mnogih obljub in najbritlejših razočaranj in prevarjenih nad!*

To smo morali pojasniti, da ne bode nespo- razumljenjal. Da pa obsojamo divjo gonjo socijalistov proti grofu Badeniju, temu je vzrok ta, ker je bila ta gonja naperjena tudi proti Slovanom in rekli bi, da v prvi vrsti proti Slovanom!!

In da se povrtno k prvotnemu namenu, konstatujemo tu, da so laški in nemški listi smatrali padec Badenija kakor zmago nemštva nad slovanstvom. Danes seveda prilivajo vode v čašo svoje radosti.

Sedaj priznavajo že, da so včeraj prezrli neko malenkost, prezrli so, da so vrgli le Badenija, da pa niso vrgli večine! Danes priznavajo, da v večini ne le da ni tistih razprtij, o katerih so čebrijali včeraj, marveč da večina pričakuje dogodkov povsem konsolidiranih in zavedajoča se svoje moči.

„Mattinu“ poročajo n. pr.: „Ozirom na to, da ima večino v zbornici, zahteve desnica, da se ustvari parlamentarno ministerstvo. Desnica se je proglasila solidarno in duh, ki veje v nje vrstah, je označen po izjavi nekega odličnega poslanca: „Ako se posreči Gautschu, da pridobi levoico za nagsdbeni provizorij, pa bomo mi glasovali proti!“ — To ne kaže, da hoče desnica kapitulirati. Dub, ki veje v večini, pa je še najboljše označen po dejstvu, da so sklenili Poljaki, da nijeden izmed njih ne ustopi v ministerstvo Gautschevo. In res javljajo listi, da je Gautsch pozval še dva Poljaka, da bi ustopila v ministerstvo, a odklonila sta oba.

Tudi o neposredni odpravi jezikovnih naredeb ni govora, kakor se je govorilo včeraj. Niti baron Gautsch sam ne misli na to, ampak hoče zapričeti popred pogajanja z obema strankama. V tem pogledu pa je senzačen izrek, ki ga je baje storil cesar v pogovoru z oddelnim načelnikom Wittekom, in ki se glasi po poročilu lista „Neues Wiener Tagblatt“: „O kakem preklicanju jezikovnih naredeb se niti ne govori. Ako bi jih preklical, ne bi bil več cesar, ampak predsednik kake republike“.

O osebah, s katerimi se baje pogaja baron Gautsch, se širijo različne vesti. Čim se ma posreči sestava ministerstva, se pričao pogajanja se strankami. Ako pa ta pogajanja ostanejo brezvspešna, potem da hoče baron Gautsch vladati z naredbami na podlagi § 14 naše ustave. Kaj poreko potem obstrukcionisti? Ali bodo potem tudi „Nemci“ tako tirali v blato, kakor so poprej „Poljaki“? Ni Nemcem in socijalistom ne izostane lekcija; namreč: ali Nemec ali Poljak, vsakdo bode moral vladati proti njim, dokler ne bodo hoteli dati državi, kar zahtevajo nje resnični odnošaji.

Skupine na desni o položaju. Češki klub je sklenil resolucijo: Drže se zadržega sklepa parlamentarne komisije večine, izjavljajo združeni češki poslanci in klub velikega posestva češkega, stoječi na stališču skupnega programa stranke, da se bo do 1. nadalje držali načel, izraženih v adresi, vsprejeti svojedobno od večine. V zavesti o važnosti večine, ki je vladala do sedaj v zbornici, izjavljajo rečeni zastopniki svoje popolno prepričanje, da se trajno ohrani trdna zložnost te večine.

Istotako je izjavil poljski klub, da ostane v zvezi z večino in da se hoče držati načel izraženih v adresi večine.

Slično je izjavila tudi Slovanska krščansko-narodna zveza. Slednjič je izjavila nemška katoliška ljudska stranka, da hoče vztrajati v večini.

Danes pa se je menda sešla plenarna seja parlamentarne komisije večine, da v vkupni izjavi proglasi solidarnost vseh skupin na desni.

To soglasje je dejstvo, s katerim bodo morali računati toliko Nemci — kolikor prihodnja vlada.

Katoliška ljudska stranka. Na drugem mestu povdarjamo, da je desnica ravno sedaj konsolidirana bolj, nego je bila kedaj poprej. V to je pripomoglo pa najbolj to, da se je nemška katoliška ljudska stranka iznebila večnih intrigantov, zlasti pa Dipaulija, na katerem je velik del krivde, da se desnica ni mogla nikdar povspeti do pravega poleta. Dipauli se svojimi večnimi intrigami, se svojim večnim posebnim menenjem, je begal stranke v večini in v isti meri podžigal podjetnost med obstrukcionisti. Sedaj je nastopila purifikacija. To prijavlja tudi dunajski poročevalec ljubljanskega „Slovenca“, ki podaje nastopno značilno črtico:

Že več tednov je trajala kriza v tej stranki. Vedno in vedno je Dipauli spravljajl desnico v zadrego s svojim omahovanjem. Nočemo soditi o vrednosti njegovih razlogov; to je gotovo, da je imela stranka jako težavno stališče. Vedno pa so bili Tirolci, ki so Ebenhochu in Karlenu predstavljali nogo. Včeraj pa se je stranka razbila. Tirolci, na čelu jim Dipauli in Zallinger, so včeraj hoteli v zbornici izjaviti, da sicer obsojajo levičarsko obstrukcijo in škandale, da pa se ne strinjajo z Falkenhaynovim predlogom, oziroma zadnjo premembo poslovnega reda. Govori se tudi med poslanci, da sta se včeraj sprla Dipauli in Ebenhoch. Baron Dipauli je nekda pristopil k Ebenhochu: „No, kaj storite sedaj? Ta vidite, kaj ste povzročili“. Dr. Ebenhoch mu je odgovoril: „Da, to se je zgodilo, ker klubi desnice niso jedini, ker je ljudij, ki nočejo uvideti, da se mora drugače postopati z revolucijo. To je sramota. Mej nama je prt pretrgan“.

Dr. pl. Fuchs je srečal na hodniku barona Dipaulija ter ga vprašal da-li je objavil svojo izjavo. Baron Dipauli: „Da!“ — Dr. Fuchs: „Potem nimam s teboj ničesar več goveriti“.

Dalje se govori, da namesto Tirolcev Falkenhaynova skupina vstopi v Ebenhochov klub, v katerem ostanejo nemški konservativci stajerski, gor. avstrijski in solnograški. Včeraj je dr. Ebenhoch v imenu svojih tovarišev izjavil v parlamentarni komisiji, da bode vstrajal v večini do zadnjega.

Italijani o položaju. Ali poznate ba-en o konju in žabi? Ko so dovršili s konjem, dvignila je tudi žaba svojo nogo, da bi podkovali tudi njo. Tudi Italijani dvigajo svoje — izjave. Lep šop jih je že.

Tudi sedaj so dvignili svojo nogo ter so brenili žnjo grofa Falkenhayna in večino, ker ta poslednja ni hotela mirno držati, da bi mahali po njej sinovi nemške kulture po recepta — piranskem.

Nadalje javljajo, da so člani italijanskega kluba dobili nalog, da morajo ostati na Dunaju, da so pri reki, ako bi trebalo zopet — dvigniti nogo. Ne more se vedeti, da-li si ne najde bedak, ki bi hotel podkovati nogo — žabe; Italijani pravijo drugače: pripravljeni da morajo biti, ako bi trebalo podati kako izjavo o prihodnjem postopanju. Toda kdo bi čakal še le na povod, marveč italijanski klub izjavlja že v naprej, da bode podpiral vsako vlado, ki se bode opirala na zmerne elemente v zbornici in ki bode hotela povspesovati gmetne koristi ljudstva. Sicer pa ostanejo Italijani „neodvisni“ kakor so bili do sedaj.

Sedaj ve baron Gautsch, kaj mu je storiti. — Zmernih življenj mora iskati in to so seveda Italijani! Tisto malo tlačenja Slovanov v Primorški pa ni vrag da bi jim ne dovelil! O žaba, žaba!

Iz delegacij. Med najnovejšimi vestmi današnjega zjutranjega izdanja smo že omenili poročila poročevalca Dumbe v proračunskem oddelku avstrijske delegacije. Povedali smo tudi, kakot plo pozdravlja to poročilo doseženo sporazumljenje med Rusijo in našo državo glede položaja na Balkanu. To sporazumljenje z Rusijo — tako pravi poročilo — pomenja ob varstvu neodvisnosti in samodoločbe na poluotoku, tudi to, da se odstrani mejebejno tekmovanje in se bode delalo skupno za ohranjenje miru in za gospodarski in kulturni razvoj balkanskih narodov. Delegacija je čestitala ministru za pospešitev tega prijateljskega razmerja z Rusijo.

Poročilo pozdravlja simpatični medsebojno oklepanje Evrope v varstvo pred prekomorsko gospodarsko konkurenco in izraža željo, da bi se prizadevanjem ministra istotako posrečilo odvrti vojne zapletke, kakor se mu posreči odvrti škodo na gospodarskem polji. Na zaključku poročila se

je sklenilo soglasno, da se izreče zaupanje ministru na njegovi uspešni vojniki politiki. Poročevalec o mornariških stvareh dr. Stransky izraža svoje priznanje poveljniku vojne mornarice, admiralu Sternecku, na kar se je sprejel račun vojne mornarice nespremenjen. Na to se je sprejel po daljši razpravi, katere se je udeležil tudi minister pl. Kalay, kredit za zasedene pokrajine.

V ugerski delegaciji se je pod predsedstvom grefa Szaparyja vršila 29. t. m. prva plenarna razprava. Poročevalec Wodianer je predložil delegaciji proračun, na kar se je sprejel proračun skupnega finančnega ministerstva in skupnega najvišjega računskega dvora in oddelka mornarice.

Poročevalec poslednjega odseka grof Taleki je omenjal žilavne delavnosti naše mornarice in je izrazil svoje zadovoljstvo na tem delovanju. Omenjal je udeležbo mornarice na milenijski razstavi ter predlagal, da izrazi delegacija svoje priznanje voditelju vojne mornarice, kar se je sprejelo. Izražal je še posebno priznanje na vnanji politiki grefa Goluchovskega kakor plemeniti in vzvišeni v svojih ciljih.

Različne vesti.

Baron Gautsch — poseben prijatelj Slovencev! To predpostavljamo si je privoščil večerjati „Indipendente“, ko govori o nastali ministerski krizi. In dokaz za to precej drzno trditve? Tudi tega je navel „Indipendente“. In ta bi bil „famozni“ gimnazij v Celju.

Gola potrata časa bi bila, ako bi se hoteli prepirati z „Indipendentom“ o vzrokih, kiso doveli do osumitja takozvanega „slovenskega“ gimnazija v Celju. Ljudje, ki v svoji ljuti strasti ne vidijo ničesar okoli sebe, ljudje, katerih ignoranca v avstrijskih stvareh je približno istotako velika, kakor njih domišljavost, zibajoča se v vrtoglavih višinah smešnosti: od takih ljudi ni možno zahtevati, da bi umeli, kako je prišlo do slovenskega gimnazija v Celju, ker nimajo zmisla za veliki, zgodovinski znameniti in za bodočnost Avstrije veljavnostni proces, ki se neizprosno logiko vrši ravno sedaj v tej državi. Sedanji potresi v parlamentu in v javnem življenju so vendar le spremeljevalni pojavi tega velikega procesa, in nič drugega. Ako bi hotel „Indipendente“ kaj zmisla za take stvari, pa ne bi štel baronu Gautschu v zlo, da je zasnoval tisti „famozni gimnazij“ v Celju in še najmanj bi mu podikal „posebno prijateljstvo“ do Slovencev. Ne, Bog mu je priča, baronu Gautschu, da ni zaslužil takega očitanja.

Vendar bi vprašali „Indipendenta“, zakaj imenuje celjski gimnazij „famoznim“? Najbrže hoče reči s tem, da ni bil potreben. Ker pa na Spodnjem Štajerskem živi zdržema kakih 40000 Slovencev, ker je mesto celjsko slovensko v svojem jedru in je nemško le po svoji obliki, ker je okolica celjska izključno slovenska in živi tam razmeroma jako imovito prebivalstvo, in ker se strednjč srednje soje v malih mestih ustanovljajo za široke okolice, moramo že reči, da bi bil resnično slovenski gimnazij veliko manje „famozen“ nego pa tisto italijansko vsučilišče, katero zahtevajo „Indipendente“ in družba, ne radi potrebe, ampak radi političke agitacije, o kateri ne bi hoteli trditi da se nje meje pokrivajo s mejami države.

Res, mnogo „famoznega“ je na t-m božjem svetu, najfamoznejša pa sta liberalizem in pravico ljube „Indipendenta“, „Piccola“ in njiju zaplenikov.

Baron Gautsch pa naj se ne vznemirja radi očitanja „posebnega prijateljstva“ do Slovencev, ker, ako treba, mu potrdimo tudi mi pred sodnikom in s prisego, da takega očitanja ni zaslužil!

„Poslanci naroda“. Vsikdar o prilikah, kose rešujejo važna politična vprašanja ali se vrše veliki državni preobrati, — vsikdar je poleg resnih pojavov pravega navdušenja veliko število fraz, ki ne delajo nikake časti onim, ki jih izgovarjajo, in se ponasajo z njimi!

Tudi ob najnovejših dogodkih v dunajski zbornici je bilo slišati takih nesanih fraz. Ta so kar metali okrog sebe s takimi frazami kakor z umazanimi cunjami in niso se sramovali teh fraz ljudje, kakoršni bi v trenutkih trezne razsodnosti pomilovali tudi neizomikanca, ako bi metali takimi frazami okoli sebe. Morda je marsikdo med nem-

skimi razsajalci, ki slišerno noč pred počitkom obuja kes zaradi budalosti, ki jih je učinil v hipih nemožnosti po dnevi.

O sedanjih socijalističnih zastopnikih ni skere, da bi govorili, kajti njihovega vedenja v zbornici skoro ni mogoče soditi po zakonih navadne logike, še manj pa se stališča interesov lastne stranke. Vendar je kar divno, kako drzno čelo imajo ti ljudje, da svojim cinikiškim izjavam dajejo neko vzvišeno obliko v besedi, baš tako, kakor bi bili to mučeniki, ki trpe muke in krivico za blagor naroda.

Samo eden dokaz.

Ko so dne 26. t. m. prirejali na Dunaju germanofilski vsučiliščniki demonstracije parlamentarne komedijašem, klical je socijalistiški poslanec Berner pred ljudstvom, kazaje na svojo otočeno glavo: „Glejte, to je storila brutalna sila policije v zbornici poslancu naroda!“

In ljudstvo je divjalo in besnelo in se zgrazalo na toliko brutalnosti, kajti gospod Berner je modro molčal o tem, kako so on in tovariši brahijalno silo naskočili predsedništvu, in da so take gazili v blato vsako avtoriteto predsedništva, kakor se to ni zgodilo še nikdar in v nobenem parlamentu. In v deželi svobode, na Francozkem, in v uzor-deželi parlamentarizma, na Angležkem, umejo tudi nekaj malega o parlamentarni svobodi in dostojanstvu.

Vse to je modro zamelčal gospod Berner ter je vzbujal domnevanje, kakor da so poslanci večine planili nanj brez vsacega povoda.

Tako se mečejo baklje med nepremišljeno mladino in nerazsodno maso. In masa kriči: „Živelci poslanci naroda! In poslanci se — zadovoljno smejejo v pest!“

Ženski podružnici sv. Cirila in Metoda je darovala nje predsednica ga. Ema Abram 20 kron v spomin pokojne matere ge. Hachel.

Za „božičnico“ sta darovali nadalje: g. Franja Mačak 4 kron in go. Ign. Počivalnik 10 kron.

Za kapelico družbe sv. Cirila in Metoda v Padričah v spomin 50letnice cesarjeve so nabrali „pravdarji in igralci“ na Opčinah po g. Fr. Žitku 3 gl.

Za božičnico otroških vrtcev na Greti in v Rojanu. Opozarjamo še enkrat, da se naše dame že začele nabirati milodare za božičnico. Apelujemo na rodoljubje našega občinstva ter se nadejamo, da prosilke najdejo povsodi odprta srca in odprto dlan! Nabiralne pole leže tudi v Rojanu v gostilni Katalanovi in v „Konsumnem društvu“, v Barkovljah pa v „Narodnem domu“ in „pri rumeni hiši“.

Miklavžev večer „Tržaškega Sokola“. V nedeljo dne 5. novembra priredi „Tržaški Sokol“ to svojo tradicionalno veselico in sicer v dvorani Mally, Via Torrente št. 16. Odbor je poskrbel za mnogovrsten in jako zabaven program. Natančni program in kraj, kamor bode pošiljati darila, priobčimo prihodnjič.

Odbor „Kmetijske in vrtnarske družbe za Trst in okolico“ bode imel svojo redno sejo v petek dne 3. decembra popoldne ob 2½ uri.

Jubilej tržaške kmetijske družbe „Società agraria triestina“. Dne 26. t. m. je slavila imenovana družba štiridesletnico svojega obstanka. Družba se je zasnova pod prvotnim imenom „Società Orticultura“, katero ime je pozneje spremenila v današnje.

„Triester Zeitung“ piše: „Od šestindvajset ustanovnikov družbe sta ostala samo še dva pri življenju, namreč Josip vitez Murgurje in Henrik Ritter Zahony. V teku štirideset let svojega obstanka si je pridobila družba velikih zaslug za povspenitev kmetijstva, živinoreje in pogojzdevanja na tržaškem ozemlju. Posamične stroke kmetijstva je uvela družba celo na novo. Ako pa omenjamo jubileja te družbe, tedaj ne smemo pozabiti moža, ki je kakor tajnik družbe od leta 1858. sem, s prestankom sedmih let — od 1865. pa do 1872. — neumorno in uspešno deloval v korist družbe in deluje i danes izredno žilavostje; in ta mož je gospod profesor Adolf Stossich (Stozič?) opomba stavčeva.) Ta mož ureja tudi izborno družbino glasilo „L'amico dei campi“.

No, o „delovanju“ te tržaške kmetijske družbe smo govorili že mnogokrat in bomo še. Za danes bi si drznili prašati samo to-le: kako je vendar prišlo, da si okoličanski posestniki niso ve-

del drugega svela, nego da so si ustanovili svojo posebno družbo? Kako je prišlo, da se je morala ustanoviti za Trst in okolico nova slovenska kmetijska in vrtnarska družba, ako si je „Società agraria triestina“ pridobila tolikih zaslug za povzdigo kmetijstva in živinoreje na tržaškem ozemlju? Menimo, da je tu za vprvo umesten odgovor, ki se glasi:

Slovenci so si morali ustanoviti svojo kmetijsko družbo, ker je „Società agraria triestina“ v vsakem pogledu zapostavljala gospodski interes našega kmetja okoličana, zapostavljala se sebo in v tem smislu, da je tudi v kmetijskih vprašanjih poštevala politički moment in je iz gele mržnje do našega jezika popolnoma izključila naš jezik iz svojega poslovanja in si je tako — ker so tržaški kmetje sami Slovenci — že a priori zajezila pot do vspešnega delovanja. Dasi, kakor rečeno, kmetje tržaški pripadajo slovenski narodnosti, izdaja družba svoj list v jeziku, neumljivem našem okoličanu; družba je pošiljala v okolico take strokovne učitelje, ki predavajo ljudstvu v jeziku, ki ni jezik slovenskega okoličana. Sploh ta družba ne občuje nikdar z našim ljudstvom v njega materinem jeziku. Kako bi mogla vspešno delovati ob taki uredbi?

Vse to in še mnogo drugega je bilo uzrok, da so si tržaški in okoličanski Slovenci morali zasnovati svojo domačo družbo, v kateri jim je možno goveriti z odborom v domačem, slovenskem jeziku in kateri odbor tudi skrbi za pravi razvitok slovenskega kmetijstva na tržaškem ozemlju kakor svoj za svoje.

Ako se trdi torej, da ima „Società agraria“ velikih zaslug za povzdigo kmetijstva in živinoreje na tržaškem ozemlju, moramo zavriniti mi te trditve z opazko, da si mi ne moremo misliti kmetijske družbe brez kmetov.

Ne mislite, da smo napisali te opazke le iz narodne ali politične mržnje; ne, marveč le se stališča praktične potrebe, kakor jo нареkuje najpriprostejši človeški razum.

Tako postopaje oni! V ulici delle Poste priziduje družba „Assicurazioni Generali“ hišo 10, 12. Vrhno nadzorstvo ima mestni svetovalec Geiringer, ki se je o zadnjih mestnih volitvah usiljeval tudi za kandidata III. okraju okoličanskemu (Sv. Ivan). Poslovodja pa je neki Furlan. V soboto so odpustili do 70 delavcev. Ali, o slučaj: odpuščeni so sami Slovenci-okoličani, da si je na delu tudi mnogo Furlanov!! Ako je bilo tako, da so res morali odpustiti toliko delavcev, bilo bi le po pravici, da so jih odpustili brez ezira na narodnost in po redu, kakor so bili vsprejeti. Kdor je zadnji prišel, ta naj odide, ako ni dela. Tako bi bilo prav. Ali kaj se menijo laški mogotci za to, kar je prav? Tega „prav“ sploh ni, kadar zbirajo med slepanskimi domačini in italijanskimi tuji! Nadejamo se, da si okoličani zapemajo to nove lekcijo.

Za enakopravnost v — Albaniji! Albanci so doposlali velikemu vezirju spomenico, v kateri se pritožujejo: da se jim ovira njih bogosluženje, da se proti njim zlorablja cerkev in šola in da jim oblasti delajo sitnosti. Potem zahteva spomenica, da mora cerkev in šola biti albanska v vseh onih krajih, kjer bivajo Albanci. Celo velešilam so baje Albanci predložili to spomenico.

Po moramo povdarjati še enkrat, da se take stvari dogajajo v Turčiji in da se take zahteve stavijo tudi — v Turčiji. Povdariti moramo to, ker je utegnil kdo med čitanjem pozabiti na naslov tej vesti in si misli morda, da se te stvari gode — v Trstu!!

Primitiven narod v barbarski Turčiji zahteva enakopravnost... milo nam je pri srcu, ako pomislimo: da mi nismo več tak primitiven narod, marveč ljudstvo smo, ki hrepeni po izobrazbi, ki želi, da bi se povzpelo gori v jasne višave duha; ako pomislimo, da ne živimo v barbarski Turčiji, ampak v pravni, moderni in ustavni državi; in ako pomislimo, da se vzlic vsej razliki med nami in Albanci in med Avstrijo in Turčijo — moramo istotako tožiti o krivicah kakor Albanci, in se moramo istotako boriti za najprvotnije zahteve enakopravnosti, prav tako, kakor — Albanci.

Ali ni interesantna paralela to?

Izvoz vina iz Istre. Od 1. do 15. t. m. se je izvozilo vina Poreča v Trst 2368.65 hektolitrov, 670.97 hektl. v Pulj in 124.28 hektl. na Reke.

Italijansko junaštvo v zrcalu Baratierijevem. Kakor po vsaki bitki, tako iščejo Italijani še sedaj krivca, na katerega bi mogli zvaliti vso krivdo radi nesrečnega izida vojne v Afriki. Generali in častniki mečejo krivdo na vrhovnega poveljnika Baratierija, ta poslednji vali krivdo na podrejene mu generale in častnike in na italijanske vojake sploh. Najbrže ima prav Baratieri, a častniki in generali imajo tudi prav. Krivi so menda vsi skupaj. Saj se oni sami najbolje poznajo jeden drugega.

Baratieri je izdal knjigo, v kateri na dolgo in široko pere sebe in — maže druge. Pravi, da takoj začetkom nesrečne bitke pri Adui je bilo videti, da častniki nimajo vojakov v svoji roki. Generala Debormida in Albertone da sta zavzela povsem napačni poziciji. Oddaljila sta se preveč jeden od drugega; Albertone da se je prenačil z napadom. Toda vse to — tako meni Baratieri — bi se bilo dalo popraviti, da je ostala trdna glavna vojska. Toda, kakor hitro se je jel umikati Albertone, ki je bil spredaj, jela je že bežati glavna vojska. Batalijoni so jeli bežati, ne da bi se bili spustili v kak boj; zastoj so bili vsi napori v ta namen, da bi zaustavili divji beg.

Tako opisuje Italijan Baratieri italijansko — junaštvo!

Perotno sodišče. Za to porotno zasedanje se je določila še jedna razprava in sicer proti Aleksandru Ortali radi goljufije na dan 13 decembra. Predsedoval bode dež. sod. svetnik vitez Nadamlenski.

Demonstracije. Naši Nemci so res izborni režiserji, nedosežni so v prirejanju demonstracij. Po vseh večih mestih se priredili več ali manj hrupnih demonstracij. Osebe, ki so bile zaprte povodom demonstracij na Dunaju, so že izpustili na svobodo, toda preiskava proti njim se bode nadaljevala.

Ti izziivalni pojavi po nemških mestih niso ostali brez brez utisa na Čeha. Tako je prišlo včeraj do demonstracij tudi v Pragi. Na tisoče ljudi se je valilo po ulicah. Množica se je valila proti nemškemu gledališču, kjer je metala kamenje v okna. V Vinogradih je množica naskočila na stan nekega nemškega društva. Tudi proti redarjem se je obrnila množica. Redarjem je prišlo vojaštvo na pomoč.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 5.—25. novembra poslali: Č. g. Avgustin Skečir, kurat v Gradcu, 5 gld. za mesec november. — Prijateljska družba v Ogulinu 4 gld. 20 kr. — Podružnica v Železnikih po g. J. Demšarju 80 gld. — Č. g. Ivan Hladnik, kurat na Golah pri Vipavi, 2 gld. — Podružnica za Št. Kancijan in okolico na Kor. 23 gld. 35 kr. — Slavna Posojilnica v Cerknici 10 gld. — Ženska podružnica v Cerknici po g. Mariji Werli 180 gld. — Ženska podružnica v Idriji po g. Nataliji Šepetavec 50 gld. — G. trgovec Križnik v Motniku 10 gld. 50 kr. — Šentpeterska ženska podružnica v Ljubljani po gospej Trčkovi 393 gld. 78 kr., in sicer znaša dohodke, od veselice 315 gld. 60 kr. in od zbirke na skupščini 78 gld. 18 kr. — Nekdo z Begunskega „za prešee“ 10 gld. — Podružnica v Laškem Trgu 29 gld. 48 kr. — Vesela družba „pri Cajnarju“ v Strazišču poleg Kranja 1 gld. 32 kr. — Podružnica za Priblo Ves in okolico po g. J. Lepšu 7 gld. — Po g. Josipini Kraigher v Pestojini namesto venca na rakev umrlega kanonika Hofstetterja so darovale postojinske gospe 15 gld. — G. Jos. Bresonelli, župau v Činžatu, iz nabi-ralnika 5 gld. — G. Jos. Korman, blagajnik „Gozdarskega društva pri Sv. Lavrencu v Puščavi“, 10 gld. — Podružnica v Št. Juriju ob juž. žel. po g. J. Čulku 74 gld. — Moška podružnica v Idriji 30 gld 37 kr. — Za takó velikodušje podpore vsem prijateljem družbe: slava in hvala!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Boj za kraljeviča Marka se je unel mej nekaterimi srbskimi in bolgarskimi literati. V Srebru je namreč izšel za l. 1898 koledar, v katerem se govori tudi o „bulgarskem“ junaku kraljeviču Marku, zato je mej Srbi grozna jeza. — Torej tudi literarni boj v znamenji — jeze.

Nesreče na dolenskih železnicah. Na progi mej Mrno pečjo in Novim mestom je vlak št. 2263 povozil 24. t. m. Ivano Trlep iz Podboršta, nekaj kilometrov dalje od kraja te nesreče pa je

povozil Antona Žalharja iz Muheberja. Oba pove-zenca sta obležala mrtva na lici mesta.

Radikalne sredstva. Neka elegantna gospa v Londonu je imela po obrazu polno bradavic, iz katerih so štrlele ščetinice, pa tudi pod nosom je imela izdatnih brčic. Ker se je dama za vsako ceno hotela iznebiti tega neprijetnega nakita v svojem obrazu, je naprosila zdravnika, da jej po-maga. In res, zdravnik jej je odstranil s pomočjo Röntgenovih žarkov vse kocinice, bradovice in br-čice, a posmodil jej je tudi kožo z obraza. Gospa je radi tega uložila tožbo proti nespretnemu zdravniku.

Izpred dež. sodišča. 40letna Alojzija Damiani, soproga Antona in 25letni agent Salvatore Carbeni, doli iz Italije stala sta pred sodniki radi goljufije po §. 197 kaz. zak. Hodila sta križem Istre in sta prerokovala kmetom prihodnost. Ona je pravi-la kmetom tudi o skritih zakladih. Drž. pravd-ništvo pa je našlo dlako v tej juhi in je ta lepi par postavilo pred sodnike. Ona je dobila 6 me-secev, on pa 4 mesece navadnega zapora.

Velika nesreča v cerkvi. V neki cerkvi blizu mesta Kozlota na Ruskem se je pripetila grozna nesreča. V cerkvi se je imela vršiti poroka in svatje z zaročencema vred so stopili v cerkev. Nabralo se je ogromno ljudi, tako, da je bila cerkev natlačeno polna. Ker je bilo že mrz, so zaprli vsa vrata. Toda kmalo je postalo v cerkvi silno soparno, vsi česar so morali odpreti jedna vrata. A skozi ta izhod se je kadil sopar na cesto v sveži zrak tako gostim dimom, kakor bi se kadilo iz dimnika. Ljudje na cesti, opazivši to, so zagnali hrup, da v cerkvi gori. Sveda je ljudstvo v cerkvi samo menilo vsled tega krika, da gori in tu se je izvršil strašen prizor. Vse je bežalo iz cerkve in tiščalo k jedinemu odprtemu izhodu. V tej gujčji se je pohodilo in zadušilo 75 ljudi, 160 pa je bilo težko ranjenih. Bežali so torej ti ubogi ljudje v smrt — pred lastno soparico.

Znaki starosti v obrazu. Z 40 letom se za-čnejo kazati v človeškem licu znaki starosti, a razni znaki kažejo na razne pojave človeškega življenja, ki spremljajo staranje. Tako značijo gube med očesi mnogo skrbi in misli. Ravne gube na čelu so znak težkih duševnih in telesnih naporov. Gube pod obrvmi so znak skrbi in žalosti. V teh gubah se izraža človeška duša, zato je napačno, ako fotograf briše te gube, da bi naredil človeka mlajšega, a mu vzame na sliki s tem pravi duševni izraz.

Na odru in v resnici. Na Bavarskem so ne-davno temu obglavili zaradi umora nekega človeka, o katerem bi se ne bilo moglo misliti, da je zlo-činec. Ta človek je bil še pred kratkim igralec, pesnik in pisatelj. Na odru je igral navadno ulogo morilec in je šel večkrat na morišče — na gle-dališkem odru. No, zlat se je to izvršilo na njem tudi v resnici. Čudna usoda!

„Raj novinarjev“ je namreč sedanja Srbija. Odgovorni urednik „Odjeka“, Nikola Gjorgjevič, je dobil tri leta zapora zaradi jednega samega članka, v katerem so iztaknili namigavanje na razkralja Milana. Iz jednekega uzroka je dobil dve leti zapora urednik „Dnevnega Lista“, Živan Lekić. Srbskim urednikom listov res ne kaže zdaj drazega, nego povzdigovati Milana v trinajsta ne-besa, da si obvarujejo vsaj osebno svobodo.

Najnovejše vesti.

Dunaj 30. „Fremdenblatt“ je izvedel o na-stopni sestavi ministerstva: Gautsch predsed-sednik in vodja notranjih stvari; Welsersheimb deželno brambo; Böhm-Bawerk finance; Wittek železnice; Latour nauk in bogočastje; Körber tr-govino; Ruber pravosodje; Bylandt Rheidt polje-delstvo Minister-rojak za Galicijo se imenuje skoro.

Dunaj 30. Novo ministerstvo je bile sestavljano že sinoči. „Wiener Zeitung“ objavi že jutri dotična ročna pisma.

Dunaj 30. Zatrjuje se od raznih strani, da ministerki predsednik baron Gautsch še ni stopil v dogovor z nobeno stranko.

Zobobol olajšujejo

zobne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljani

(Dunajska cesta)

kotere se bile odlikovane s Najvišjim priznanjem Nj. c. in k. Vis. projasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje

Stefanije

Steklenica velja 20 kr.

Trgovinske brzojavke in v. st.

Spomlad 1898 11.98 do 11.99 Oves za spomlad 6.50—6.52
Rž za spomlad 8.74. 8.76 Koruza za maj-juni 1897. 5.49 5.50
Pšenica nova od 78 kil. f. 12.95—13.05 od 79 kilo
13.10 13.15 od 80 kil. f. 13.20—13.25, od 81. kil. f. 13.30
13.35, od 82 kil. for. —, —, —, —, —, —, —, —, —, —, —, —
prose 6.15 6.45

Pšenica: ponudbe slabe, povpraševanje slabo. —
Predaja 10000 m. st. 5 nč. ceneje. Vreme: oblačno.

Kava: Kava Santos good average za nov. 36.—
za mar. 36.75

Hambur. Santos good average za december 29.50
za mar. 30 — za maj 30.75 za september 31.25 mirno.

Dunajska borza 30. novembra

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	102.35	102.35
„ „ „ v srebru	102.35	102.35
Avstrijska renta v zlatu	122.80	122.85
„ „ „ v kronah	102.36	102.50
Kreditno akcijo	356 —	355.50
London 10 Lat.	120.05	120 —
Napoleon!	9.55	9.54
20 mark	11.78	11.78
100 Ital. It.	45.35	45.40

Na Najviše povelje Njeg. c. in k. Apost. Veličanstva.

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene avstro-ogerske monarhije
Ta denarna loterija — v Avstriji jedina postavno dovoljena
— obsega 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem
znesku od 341.684 kron.

Glavni dobiček: 180.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamči c. kr. loterijaki z. p. d.
Žrebanje se bode vršilo nepreklicno dne 16. dec. 1897.

Jedna srečka stane 2 gl. a. v.

Srečke se dobivajo v oddelku za državno loterijo na Du-naju I. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, v tobakar-nah, davkarjih, na poštah, brzojavah in železniških ura-dih v menjalnicah itd. Načrti za kupovalce srečk brezplačno.
Srečke se dopolnjujejo prosto poštino.
O. kr. loterijaki-skladno ravnanje, oddelk za državno loterijo.

Spiritus sinapis compositus ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu gla-vebolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

Praxmarer (Al due Mori.)

TRST — Piazza grande — TRST.

Paziti na ponarejanje.

Moji izdelki

so pripeznani kakor dobri in v ceno! Remont.
iz niklja teče 23 ur, gld. 3.60. Remont.
srebrn so zlatim obrezkom 6 gld. Budilnik-
anker I vrste ki sveti od gld. 1.60. — Rego-
storji v orshovi smarodi od gld. 4.50 na-
prej Cenik se 500 slikami gratis in franko.
Kar ne ugaja se zamenja ali vrne znesek.

Evg. Karcker

tvornica žepnih ur, razpošiljalni obrt in liferant društva
uradnikov za posestva.

Bregenz am Bodensee N. 479. — 2 leti garancije.

Tiskarna Gutenberg

gljalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO - KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovestvo.

priporočuje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne postrežbe.

Izdelovanje vsakevrstnih tiskovin kakor: časnikov, roketverov v vsakem obsežu, bršur, plakatov
cenikov, računov, memorandumov, okrožnic, papirja zalate in zavite in napise, naslovnih listov
jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fatture
Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memoriali, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjalnih
čas-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (črtanega
papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčka za kopiranje, skledio iz
cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pejasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst